

noget, der er umoralsk og virker demoraliserende, saa er det dog de Bestemmelser, der er gældende i Øjeblikket paa dette Omraade. Det er ganske meningsløst, at vi har Skatteregler, der virker saaledes, at Skatteydere med store Formuer kan slippe fri for at betale Indkomstskat til Kommunen. Jeg kan heller ikke give det ærede Medlem Ret i, at de Regler, som her foreslaas, virker uensartet. Efter de Regler, den højtærede Finansminister her har foreslaaet, vil enhver her i Danmark, der har en bestemt Indtægt, uden Hensyn til, hvor vedkommende har Bolig, komme til at svare samme Indkomstskat til Staten, og enhver Skatteyder uden Hensyn til, om vedkommende er rig eller fattig, vil komme til at svare en Kommuneskat, der staar i Forhold til den Indkomst, vedkommende har.

De Regler, vi derimod i Øjeblikket har paa dette Omraade, virker, som alle ved, derhen, at de rigeste Skatteydere slipper for at betale Kommuneskat. Jeg har set flere Eksempler paa, at Godsejere, der har haft en stor Formue, i enkelte Aar er blevet fuldstændig fri for at svare Indkomstskat til den Kommune, hvori de havde Hjemsted, og har aldrig skullet svare en eneste Øre i Skat til Kirken. Da Kommunerne skal have de Beløb ind, som de har budgetteret, fører saadanne Tilfælde blot til, at Skatteprocenten stiger for alle de andre Skatteydere. Jeg vil derfor overfor det ærede Medlem Hr. Korsgaard sige, at de her foreslaaede Bestemmelser er ikke saa umoralske, at vi maa vende os fra dem med Afsky, men det, som har været gældende Lov paa dette Omraade, er af mange anset for ganske umoralsk.

Jeg skal gentage, at mit Parti kan tiltræde det foreliggende Lovforslag, selv om der kan være enkelte Ting deri, der maaske burde ændres under en Udvalgsbehandling. Jeg kunde f. Eks. tænke mig, at der kunde findes en anden Form paa Løsningen af det Spørgsmaal, jeg sidst omtalte, Skattefradragsspørgsmaalet. Jeg kunde tænke mig den Løsning, at det kun blev Formueskattens Beløb, man ikke maa fradrage. Thi det er i Virkeligheden de store Fradrag af Formueskatten til Staten, der fuldstændig forstyrrer vor kommunale Ligning.

Anden Næstformand (Parkov): Det ærede Medlem Hr. Wilmann har Ordet for en kort Bemærkning.

Wilmann: Før, da jeg havde Ordet og henvendte mig til det ærede Medlem

Hr. N. Neergaard, idet jeg omtalte Spørgsmaalet om denne delvise Formueskattefrihed for Indtægter under 4 500 Kr. i Forbindelse med en Formue paa helt op til 100 000 Kr., nævnte jeg, at denne Fritagelsesbestemmelse ramte ikke alene dem, der levede af deres Penge paa deres gamle Dage, men at et meget stort Antal Gaardmænd ogsaa derved slap billigt. Jeg har nu undersøgt, hvor stort et Antal Gaardmænd det er; det viser sig, at det endda er over Halvdelen af samtlige Gaardmænd, hvis Indtægt er under 4 500 Kr.; saa vidt jeg kan se. Af Gaardmænd med Indtægter paa under 4 000 Kr. er der 44 975, altsaa lige ved 45 000, medens Antallet af skatteydende Gaardmænd er i alt ca. 80 000; men dertil kommer de med Indtægter fra 4 500 Kr. ned til 4 000 Kr.; jeg antager, at deres Antal andrager 5 000—6 000. Man vil altsaa se, at denne Bestemmelse til Fordel for de stakkels Pensionister, som kun har mindre end 4 500 Kr. at leve af, virker i stor Udstrækning ogsaa til Fordel for Gaardmændene. Jeg er sikker paa, at det ærede Medlem Hr. N. Neergaard som tidligere Finansminister er saa godt inde i Forholdene, at han har set dette; men jeg antager i øvrigt, at det ikke har været ham ubehageligt som hørende til det Parti, det ærede Medlem hører til, at den virkede paa den Maade. Jeg har i det hele taget lagt Mærke til under Arbejdet herinde, at Venstre og dets Ordførere og deres Talsmænd altid er paa Færde, naar det gælder om at skaane Gaardmændene, selv om disse derved faar en Stilling, der er forskellig fra mange andres her i Landet. Det er det, jeg synes, man ikke rigtig kan være bekendt, navnlig naar man er rørt over, at Indtægter paa 3 000 Kr. skal betale en lille Smule mere end hidtil i Formueskat, nemlig 121 Kr. i Stedet for 87 Kr. Det ærede Medlem sagde følgende, som jeg gerne vil have Lov til at citere, fordi det alligevel har sin Interesse henset til Størrelsen af den Aldersrente, man yder de gamle: „Det er ganske klart, at selv en saadan Forhøjelse, skønt den ikke lyder stort i manges Øren, er en væsentlig Merbyrde for Mennesker, der under de nuværende Prisforhold, under Pengenes nuværende Værdi, ikke har mere end 3 000 Kr. om Aaret at leve af“. Det siger altsaa det ærede Medlem. Men 3 000 Kr. er 4 Gange saa meget som den højeste Understøttelse, der kan ydes et 65-aarigt Ægtepar.

Anden Næstformand (Parkov): Det ærede Medlem Hr. Pinstrup har Ordet for en kort Bemærkning.